

مرتضی اشرفی شاهروانی
از: نجف اشرف

آیا دید آنید

قدیمه‌ی قرین دانشگاه اسلامی در هر آکش و مصسر از آثار «شیعه» است

۱ - قدیمی‌ترین جامعه علمی در اسلام که تا حال بسیار دوست دوی باقی است دانشگاه قروین (جامعه القروین) است که در شهر «فارس» از باده هراکش (مغرب) قرار گرفته. مسجد قدیمی آنرا با عنوان مسلمان بن ادیه‌ای این «شذلتیه»، سال ۲۴۵ چون در عهد «یحیی بن محمد بن ادیوس» از سلطان «داداره» بنادرد، و چون مسجد در اسلام مرکزی علمی و فرهنگی بود که مسلمان دو ساعت مخفیانه شاهزاده را در آنها برای کسب معارف الی و مالی می‌پسندید این مسجد کم کم بسیار محبوب شد و «جامع علمی» در آمد که تا حال با حفظ مطلب علمی مذهبی خود باقی است.

در حال حاضر حدود پنج هزار دانشجو از همان مخفیان آفریقائی در آن دانشگاه اسلامی تحصیل می‌کنند، مملکت هر آکش جنده‌ای بیش از ۳۰۰۰ دانشجوی دارد که شیخ مفیده‌کتاب «دانشگاه اسلامی را بتوانیم این آنچه است که در آن مسجد کم کم بسیار محبوب شد و «جامع علمی» در آمد که تا حال با

دانشگاهی از دانشگاه‌های سراسر دنیا دعوت به عالم آمد بود امامه زین‌آبادی قدیمی اسلامی در هر آکش اتفاق اواری از تکوره خاتمه شد و المتصاد از این مراکش در این دانشگاه شرافت که تو اسنه یکی هر کس علی داشت و بیش از هزار و صد سال منظر نگاه دارد بدینها بیان.

۲ - از دکترین دانشگاه علمی اسلامی بعد از جاهله نصف اشرف که هزار سال بر عمر آن همگذرد جامعه «الازهر» مصر است که در «اینچه آن کشور (قاهره) قرار گرفته این جامع علمی در دوران سلطنت «العز بالله»، یکی از سلطانی طاطی در سالهای ما بین ۲۶۰ - ۲۶۵ تشكیل شد و از همان ابتداء تاکنون مرکز تدریس و تعلیم احکام و معارف پیش می‌باشد.

شعب مختلف علوم زینی فقه، اصول، حدیث، تفسیر، تجوید، سقوف، کلام، فلسفه

و غیره در آن دانشگاه تدریس می‌شود و در عصر حاضر حدود ۴ هزار دانشجو از همان مخفیان اسلامی در آنها تحصیل می‌کنند و امروز یکی از بزرگترین دانشگاه‌های جهان محسوب می‌گردد.

اکنون یا پس با پنطاب توجه کرد که این دو دانشگاه‌های (جامعه القروین والازهر) با اینهمه قدمت و علمت از آثار شیعه می‌باشد که برای گان در اختیار برادران اهل تسنن کذارده شده است.

بر این‌دوشنبه این موضوع افکار شمارا مقدمه کوتاه ذیل توجیه می‌هیم:
از مدارویل که شوه و مکتب اهل بیت پروردش می‌بافت تحصیل علم و کسب معارف الیه و نظر آنرا مهترین و خلیفه فردی و اجتماعی خود تشخیص داده بود. تا آنجا از اصحاب این مکتب بموضع مذکور تحریس و ترغیب شده بود که هر کس در هر شانی بود باز اجتماعی از شانه رو در اخلاق پکیب معارف و علوم داده بود، چنان‌که بسیاری از اصحاب ائمه علمیهم السلام از کسب معارف پذیر و متعاد بودند.

درین محدثین بیهوده‌ای بیچوت می‌خوردند که بهمان عنوان شغل خود در علم رجال‌علم و فند مائله: «عبدالله بن حفص البیزار»، «عثمان بن احمد الدلقانی»، «علی بن احمد الکاتب»، «محمد بن عینی الطحاوی»، «محمد بن المنظر البیزار»، «ابراهیم بن خالد الطحاوی»، «الحكم الخیاط»، «سید الرصیری» و «البلوا و عده قیادی» دیگر.

تحصیل علم و نشر دانش تا آن حد مورد اهتمام شیعه و ائمه شیعه بود که علی رغم همه مسخرت - که برای حکومت‌های جبار اموی و عباسی نسبت به تشكیلات شبهه باز داشت - کو تا هرین موقعیت درین مذکوره: «امام جعفر صادق» هر راه‌ها شاگرد عالی‌مقام پرورش داد که شیخ مفیده‌کتاب «ارشاده» در احوال آنحضرت چنین آورده که: «اصحاب حدیث» روات و مورد اعتماد آنحضرت را تاچهار هزار از اوضاع که کردند اند.

درین علی شکل میداد «علوم انسانی و مطالعاتی» از این امور بیشترین اوقات امکان از کفر علی شکل میداد «علوم اراده» بین مردم منتشر می‌ساخت.
تأسیس «جامعه القروین» درین آکش و تشكیل جامعه «الازهر» در مصر بحسب داشت بیان این امور از همین ماب بوده است.

۳ - اکنون نظری بتاریخ باید گردد
بن امیو و بن العباس که در سکار آمدند چون تمايلات ای مردم را بطرف خاندان پیغمبر (ص) که بزرگترین مظہر علم و اخلاق بودندی دانستند و از طرفی باقی‌ایع اعمال نتکن دربار خود پی‌آدمه حکومت‌های خود می‌بودند لذا آن‌جا که میتوانستند میخواستند شیخ فرزان آن‌خاندان بالک را خاموش کنند، فجیعه‌جا گذار عشاور بادست بنی امیه و شایه سوزناک فتح بادست بنی العباس از بزرگترین نشویه‌های جنایات این دو سلسله نسبت بخاندان بیوت می‌باشد،
(بقیده‌ر شماره آینده)